

Írta:

2014. október 30. csütörtök, 06:31

Ez esetben tényleg nem túlzás, legendás magyar könnyűzenészek (képünkön Szörényi Levente balról, Bródy János középen, valamint Szörényi Szabolcs) jöttek össze Pécssett szerdán, a városházán. Sajnos hangszereket nem hoztak magukkal az Illés-zenekar még élő tagjai. Csak egy remek zenei hír okán jártak a baranyai megyeszékhelyen. Ugyanis az együttes országos koncertkörútra indul 2015-ben. Ennek kapcsán február 7-én a helyi Kodály Központban hallhatja őket a közönség.

Bár még hónapok vannak addig hátra, amíg az elmúlt évszázad hatvanas-hetvenes éveinek talán legnépszerűbb muzsikusai a húrokba csapnak, annak ellenére már jól fogynak a jegyek. Mindezt **Varga Zoltán**, az egyik szervező jelentett be, a sajtótájékoztató bevezetőjeként.

Csupán házigazdaként, illetve rajongóként volt jelen az eseményen **dr. Páva Zsolt**, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere, aki kora okán már érintett volt a bulikban, amikor a remek banda fénykorát érte.

Ahol **Szörényi Levente** zeneszerző, **Bródy János** szövegíró, valamint **Szörényi Szabolcs** gitáros megjelenik, ott azért a nagyon kötött protokoll könnyen felborul. Mert az örökifjú művészek élete telis-tele van vidám történetekkel, fantasztikus eseményekkel, amik közül egy-egy mindig előkerül. Így van ez most még akkor is, ha tudhatjuk jól, két korábbi társuk, **Illés Lajos**, valamint

Pásztory Zoltán

már az égi pályákon szórakoztatja a csapat elhunyt rajongóit.

Írta:

2014. október 30. csütörtök, 06:31

A megmaradtak viszont látszólag jó egészségi állapotban lépegetnek a hetven felé, vagy azon túl, már ami az éveik számát illeti. Hiszen közel egyidősek, közösen indultak el egy nehéz úton, ahol aztán a csúcsra értek. Több korosztály tagjai pedig jól emlékeznek dallamaikra, verseikre. Amikből a jövő télvégi műsoruk is összeáll. Hiszen a tervek szerint a trió, megerősítve fiatalokkal, kétórás programot ad majd elő, legalább harminc korabeli nagy slágert felelevenítve.

– Bár nem lettünk fiatalabbak, azért néha még elkap minket a régi lendület – vallotta be Szörényi Levente, a csapat motorja. – Szeretjük megmutatni, milyen volt egykoron a műfajban a hevület, amiből azért még maradt bennünk valami. Sokaknak talán már nem ugyanazt jelentjük mint korábban, de tapasztalataim szerint a fiatalok is ismerik a nótáinkat, ami azért jó érzéssel töltheti el a lelkünket. Éppen ezért újabb számmal nem is készülünk, tőlünk a múltat várja a közönség.

– Régebben a rendezők mindig megmondták, meddig mehetünk el – idézte fel egy letűnt világ hangulatát Bródy János. – Mert őrizkedni akartak a balhétól. Ezért azt mondták, egy bizonyos pont után kihúzzák az erősítő drótját a konnektorból. Ezek szerint nem tudták, miszerint a legtöbbször ez gerjesztette a feszültséget a nézőtéren. Kértük őket, ne avatkozzanak közbe, az sokat lendíthet a békés zenélésen.

– Volt egy emlékezetes rendőrségi ügyünk – adta elő közönyösnek tűnő arccal Szörényi Szabolcs. – Arról 1969-ben sokat cikkeztek az újságok, mint éjszakai kukarugdosásról. Ebből szinte semmi sem volt igaz, de sokat jártunk miatta a pécsi bíróságra. Aztán felmentettek minket, de „kedves” emlék a megidézett az esemény.

Egyesek szerint az akkori feljelentő ma is közöttünk él. Neve ismert, talán jó lenne meghívni a műsorra, ha már része lett a műfaj történetének!